A°. 1828. No. 141.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 25 November.

FRANKFORT, den 21sten November.

Hare Majesteit de Koningin-Weduwe van Saksen is den 15den dezer, [illegible], overleden.

[illegible] den 28sten October bevestigen het gerucht, dat de [illegible] van Preveza, na het ontvangen der tijding van het [illegible], van [illegible] door de Franschen, de woningen en het leven der [illegible] en Engelsche consuls bedreigd heeft. Ook te Scutari toonden de Turken zich geweldig over de jongste voorvallen in Morea.

— Men heeft tot heden nog geen berigt, dat Silistria door de Russen ingenomen is. Over het algemeen heeft men thans weinig tijdingen van het [illegible]. De stelling der Russen in Bulgarie strekt zich tegenwoordig uit van Varna over Bazardschik en Kainardschi tot voor Silistria; [illegible], ten westen van deze vesting, op den regter oever van den Donau, is almede door de Russen bezet. — De Russische garden zullen, zegt men, hunne winterkwartieren in de streken van Tultschin betrekken; de kavallerie, die in dezen veldtogt bijzonder veel geleden heeft, zal, meent men, gedurende den winter, naar Moldavie verlegd worden.

PETERSBURG, den 11den November.

Het stoffelijk overschot van Hare Majesteit de Keizerin-Moeder is naar de troonzaal overgebragt.

— Z. M. de Keizer heeft den generaal-adjudant prins *Menzikoff*, een der te Varna veroverde kanonnen ten geschenke gegeven, als een blijk van erkentenis van zijne verdiensten bij de inneming dezer vesting.

PARYS, den 20sten November.

De generaal *Maison* heeft uit Morea rapporten ingezonden over de inneming des kasteels van Morea. Het volgende is daarvan een uittreksel:

Met het verdrag ter ontruiming van Patras en het kasteel van Morea schenen onze benoeijingen gelukkig te zullen afloopen en Morea van al deszelfs vijanden verlost te zijn; maar op den dag, bij het verdrag tot de overgave van het kasteel bepaald, betoonden de aga's zich wederspannig tegen hun opperhoofd; *Adji-Abdulla*-pacha, weigerden de overgave [illegible] willen begraven. Alle door den generaal *Schneider* aangewende pogingen om de muitelingen tot een ander besluit te brengen bleven vruchteloos; men schoot zelfs op den generaal en den kapitein der artillerie *Thouvenin*, die het fort genaderd waren, om het te verkennen. Er moesten derhalve middelen beraamd worden, om hetzelve met geweld in te nemen. Den 18den October kreeg de generaal *Maison* er berigt van te Navarino. Hij verzocht den admiraal *de Rigny* om vaartuigen tot vervoer van 1500 man en eenige linieschepen. In den avond van den 22sten kwam hij met deze voor het kasteel van Morea aan. Hij bevond den 23sten dat hetzelve vrij sterk en goed met kasematten voorzien was. Intusschen had eene batterij van 14 stukken het geschut van het fort grootendeels reeds tot zwijgen gebragt. Er werden maatregelen genomen om hetzelve met 40 stukken te beschieten. De kapitein *Lyons*, van het Engelsche fregat *de Blonde*, wenschte de eer van het vermeesteren dezer sterkte te deelen; er werd bepaald, dat hij even veel stukken en kanonniers van zijn fregat zou leveren als wij van de onze. Het fort werd tot den 30sten hevig beschoten, terwijl de noodige werken tot eene bres-batterij werden gemaakt. Op dien dag was deze batterij opgerigt. 's Morgens te zes ure begon zij te werken; binnen vier uren was er eene vrij groote bres gemaakt, zoodat de vijand niet meer op de wallen durfde te komen. Men had dadelijk tot de bestorming kunnen overgaan; doch de generaal *Maison* wachtte tot de bres nog wijder zou geworden zijn. Toen kwam er een parlementaire uit de burgt, terwijl de witte vlag als een vredes-teeken werd opgeheschen. De generaal gaf aan den parlementaire, die omtrent de overgave wilde onderhandelen, ten antwoord, dat hij geene kapitulatie zou toestaan aan lieden die er reeds eene geschonden hadden; dat zij zich allen ter zijner beschikking zouden te stellen hebben, of dat hij ze binnen twee uren allen over de kling zou jagen; dat hij hun een half uur toestond om hem de poorten te openen en ongewapend voor hem te verschijnen. Zij onderwierpen zich terstond, verklarende dat, vermits zij eenen vertegenwoordiger van den megtigen Koning van Frankrijk voor zich hadden, zij zich op genade aan hem overgaven. Drie kompagnien namen bezit van de poort. Het afgeven der wapenen, waaronder zich fraaije sabels en yatagans bevonden, ging de Turken zeer ter harte; «maar, zegt de generaal, ik wilde hen voor hunne wederstreving der kapitulatie van Patras straffen, en ik was dus onverzettelijk.» De wapens zijn onder de generaals en hoofd-officieren der land- en zeemagt, zoo wel Engelsche als Fransche, verdeeld geworden. De Turken waren verbaasd over de werking van ons geschut; zij konden niet begrijpen, dat wij binnen zoo korten tijd de verdedigings-werken vernield hadden, achter welke zij zich nog lange veilig achtten.

Morea wordt nu geheel ontruimd, en er kan nu dadelijk de bij het traktaat van 6 Julij bedoelde regering ingevoerd worden. Ongeveer 2500 personen, bestaande uit Turksche huisgezinnen, die Morea verlaten, hebben verzocht naar Smijrna te mogen gebragt worden.

BRUSSEL, den 20sten November.

De *Courrier* behelst heden den volgenden brief, door den heer *de Potter* uit de gevangenis geschreven:

« De zaak, waarover sedert eenige weken tusschen de Nederlanders en hunne regering met meer dan gewone levendigheid geschil wordt gevoerd, schijnt mij toe kortelijk hierop neder te komen:

« [illegible], ik beroep mij op alle mijne medeburgers, eene opregte uitvoering van de grondwet, wier letter en geest ons het regt van bezwaar door alle onder ons bereik zijnde wettige middelen verzekeren;

1°. Geheele en voor allen gelijke vrijheid der drukpers;

2°. De opregte omhelzing, met al deszelfs gevolgen, van het levensbeginsel van alle vrije regeringen, de verantwoordelijkheid der gezagvoerders, en vooral der ministers;

3°. De spoedige vaste zamenstelling der regterlijke magt.

« Zonder vrijheid van drukpers, is de grondwet, met al de vrijheden, welke zij ons waarborgt, die der meeningen, der godsdienst, en de persoonlijke vrijheid zelfs, een ijdele naam zonder eenige vrucht. En de drukpers zal niet vrij zijn vóór het besluit van 20 April 1815, hetwelk haar aan banden legt, zal ingetrokken zijn; vóór de artikels van het strafwetboek, die in regten steeds tegen de schrijvers ingeroepen worden, terwijl deze van hunnen kant de grondwet inroepen, strijdig met artikel 227 dezer wet, en derhalve nietig sedert hare afkondiging, verklaard worden.

« Er is geene ware vrijheid der drukpers, daar waar geene ministeriele verantwoordelijkheid bestaat. Waartoe zou zij dienen, indien zij de misbruiken, de willekeurige daden en de overweldigers der volksregten niet ontdekte en aanwees. Wat zou de grondwet zelf beteekenen, indien men niet mogt zeggen en schrijven, dat men ze schendt en wie ze schendt? Al mogt de ministeriele verantwoordelijkheid in de grondwet niet beschreven zijn, haar aanwezen alleen zou ze vooronderstellen; want er is geen constitutioneel charter bestaanbaar, indien de bij hetzelve ingestelde magt niet verantwoordelijk voor hare daden is, indien de agenten van die magt [illegible] onderworpen zijn. Het vertrouwen op de onwedersprekelijkheid dezer waarheid doet de Nederlandsche schrijvers nog de slagen trotseren, waarmede zij van alle kanten bedreigd worden; door hare volstandige ontkenning brengt intusschen de jurisprudentie aan alle onze vrijheden die harde slagen toe.

« De onafhankelijkheid der regtelijke magt, boven alle verdenking en buiten allen twijfel gesteld, is de eenigste waarborg, die der natie voor de onschendbaarheid van hare regten kan aangeboden worden. Dan en dan alleen zullen wij, even als op den Koning de verpligting rust om zijne kroon ongeschonden aan zijne opvolgers over te geven, de onze kunnen vervallen, welke deze is, dat wij de regten bewaren, waarop wij als menschen aanspraak hebben, en waarvan ons als Nederlanders de grondwet het genot en de handhaving verzekert.

« Het zou te wenschen zijn, dat in de crisis, waarin wij niet ontveinzen kunnen ons in dezen oogenblik te bevinden, de vrienden der openbare vrijheid zich overal in het rijk vereenigden, ten einde eerbiedige en welmeenende verzoekschriften aan het hoofd van den staat en de vertegenwoordigers der natie in te dienen, waarbij zij, met eene stellige en duidelijke openlegging hunner gevoelens, eenparig en onbewimpeld de wenschen van een eerwaardig volk kenbaar maakten, hetwelk zich steeds even gehoorzaam aan de wetten en getrouw aan zijne vorsten, als standvastig en onwrikbaar in zijne vrijheidsliefde betoond heeft.»

— De *Courrier* geeft thans bulletins van de tegen hem ingestelde vervolgingen. Volgens het eerste, van den 21sten dezer, is de uitgever tusschen twee man van de maréchaussee uit zijne gevangenis naar de correctionele regtbank gebragt geworden, om tegenwoordig te zijn bij de behandeling der zaak, waarin de advocaten *Claes* en *Jotrand* betrokken zijn. Deze advocaten zijn voorts door den regter ondervraagd betrekkelijk het artikel *der vrijheid van de drukpers*, waarvan zij hebben verklaard den schrijver niet te kennen. Volgens het 2de bulletin, van den 22sten dezer, heeft de regter van instructie den advocaat *Masbart*, wien de politie als een der redacteurs van den *Courrier* had opgegeven, over hetzelfde artikel ondervraagd. Hij heeft mede verklaard den schrijver niet te kennen. Daarna is een der zetters verhoord. Hij heeft hetzelfde geantwoord.

ARNHEM, den 24sten November.

Volgens berigten uit Tiflis van den 21sten October, heeft zich het overschot der Turksche armee in Klein-Azie, na de nederlage voor Achalzik, in de rigting van Erzerum, verstrooid. Daar begonnen de Turken zich weder te verzamelen, weshalve de Russische troepen het pachaliek van Kars waren binnengerukt, waar zij tot den 17den October vertoefden. Om dezen tijd had men 6 graden koude. De winter begint in deze hooge streken en noodzaakt de Russische troepen om de winterkwartieren te betrekken. De generaal *Paskewitsch Erivanski* heeft voor hunne ver-

pleging behoorlijk gezorgd, in de vestingen garnisoen achtergelaten, en is den 17den October te Tiflis aangekomen. Dus is deze veltogt tegen de Turken in Azie afgeloopen; een veltogt, waarin Rusland 3 pashalieken, 6 vestingen en drie versterkte kasteelen veroverd heeft. De Turken zullen, denkt men, in dit koude jaargetijde niet ligt iets ondernemen.

— Op Maandag den 17den dezer is de marktschuit van Druten, van Nijmegen terugkeerende, bij het dorp Oeest tegen een den waalstroom opkomend ligterschip aangebotst, onder hetzelve geraakt en dadelijk gezonken. Van de acht personen, die zich in de schuit bevonden, hebben er vijf kunnen gered worden; maar de drie overige zijn verongelukt, te weten: *Mathijs Smits*, schoenmaker te Leeuwen, *Gerrit Geurts*, arbeider te Afferden, beide vaders van een talrijk gezin, voorts *Francis van Sommeren*, arbeider te Druten, een jongeling, die tot steun verstrekte van zijne reeds bejaarde en zeer behoeftige onders. — Een en zeventig mudden rogge, 2 mudden graauwe erwten, 3 mudden garst, 2 balen koffijboonen, een voorraad ijzer en meer andere goederen zijn bij het zinken der schuit verloren geraakt.

Mengelwerk.

OVER DE WEDER INVOERING DER ZEGEL- EN REGISTRATIE-REGTEN OP DE INVORDERING DER DIRECTE BELASTINGEN.

Aan de Redactie.

Bij de volkomene overtuiging, dat het de wil onzes geëerbiedigden Konings is, zijne onderdanen, zoo veel mogelijk, van drukkende lasten en bezwaren te ontheffen en den minvermogenden hunne verschuldigde opbrengsten in allen deele gemakkelijk en dragelijk te maken, mogen wij het als zeker stellen, dat de maatregel, door den waarnemenden gouverneur der provincie *Noord-Holland*, bij simpele kennisgeving van den 31sten Julij 1828, genomen, om de weder invoering der zegel- en registratiekosten op de invordering der directe belastingen te bevelen, nimmer de goedkeuring van Z. M. zal kunnen wegdragen. — De strekking dier kennisgeving, voor den mingegoeden burger, in allen deele knellend en drukkend zijnde, is het derhalve niet te verwonderen, dat hare bekendmaking, in de Amsterdamsche Courant van den 2den Augustus ll., bij alle weldenkenden geene geringe bevreemding heeft te weeg gebragt. Wie weet en heugt het niet, dat de afschaffing van zoodanige lasten en bezwaren, schier de eerste maatregel geweest is bij de administratie der belastingen, ten tijde der heugelijke omwenteling van 1813, daar de ondervinding te wel had doen inzien, hoe de bedoelde zegel- en registratieregten enkel op den minvermogenden drukken; op hen, die, hoe gezind ook om hun verschuldigde den lande te voldoen, daartoe niet altoos op den vastgestelden tijd het vermogen bezitten, en er, niet zelden, door opofferingen toe gedrongen worden. Van daar dan ook, dat, na de afwerping van het juk der dwingelandij, de vrienden en beschermers der mingegoeden er spoedig toe overgingen om eene *eenvoudige* en *minkostbare* wijze van vervolging voor het innen der directe belastingen daar te stellen; van welke edele bemoeijing wij, tot aan de dagteekening der voornoemde kennisgeving, de beste gevolgen hebben mogen beleven; terwijl wij daarvoor nog altijd onzen dank verschuldigd zijn aan den toenmaligen commissaris-generaal, die, door zijne gunstige dispositie van den 2den Februarij 1814, deze zoo gehate bepalingen, met betrekking tot de invordering der belastingen, op eens den bodem insloeg. Zijne Excellentie hield zich volkomen overtuigd, dat het *drukkende* en *knellende* dier bepalingen niet slechts tot hare vernietiging moest doen besluiten, maar dat ook de *wijze van procederen*, daarbij voorgeschreven, een onvermijdelijk *nadeel* voor 's rijks schatkist moest opleveren; welk nadeel, hier met bijzondere bewijzen aan te toonen, geenszins voegen zou, maar ook tot ons tegenwoordig bestek niet behoort. Bovendien lagen de droevige gevolgen, die de hoogst drukkende invordering der belastingen, vóór de restauratie, had te weeg gebragt, nog te versch in het geheugen, en waren de kreten, voor het huis van den heer JONES, ten tijde der omwenteling, ontvanger te *Amsterdam*, te algemeen bekend, om niet de opmerkzaamheid van gematigde en verstandige regerings-bestuurders, op zulk een gewigtig punt, dadelijk gaande te maken. Doch, wat spreken wij van autoriteiten! Het heeft Z. M., destijds souverein vorst, bij besluit van 6 Maart 1814, No. 66, zelf goedgunstig behaagd, dat hatelijk stelsel voor altoos te vernietigen; en daar er, bij de wijzigingen op het middel van het zegel en de registratie, in de koninklijke wet van 31 Mei 1824, *niets hoegenaamd* van deszelfs weder invoering gerept wordt, blijkt het immers middagklaar, dat dezelfde bedoelingen, die Z. M. te dezen opzigte in 1814 koesterde, nog onwrikbaar door ons vaderlijk en geëerbiedigd opperhoofd gekoesterd worden. Want, zoo ver wij weten, heeft Z. M. geene wet tot de weder-invoering der bewuste zaak aan de kamers voorgedragen. En wat waren nu de gevolgen dier gematigde en wijze bedoelingen? dat de invordering der directe belastingen in deze provincie, sedert de afschaffing der ruïneuse vervolgingen, eenen geregelden gang had en derzelver inning altijd met een gewenscht succes afliep. Om deze hoogst gewigtige reden hebben dan ook al de ambtenaren der directe belastingen, als om strijd, geijverd, het gedreigde gevaar, zoo lang en zoo veel mogelijk, af te weren; terwijl wij gegronde redenen meenen te hebben, om hier gerust te durven verzekeren, dat de heeren ontvangers der directe belastingen te *Amsterdam*, op grond van hunne ondervinding of die hunner voorgangers, het van hunnen duren pligt gerekend hebben, om de schroomelijke gevolgen voor het succes van de dienst, uit het thans weder bestaande kwaad voortvloeiende, met onwedersprekelijke bewijzen aan te toonen.

Ook Z. E. de afgetreden gouverneur van *Noord Holland*, deelde geheel en al hunne opiniën, zoodat Z. E., na menigvuldige en naauwkeurige navorschingen, eindelijk ten volle is overtuigd geworden, dat de drukkende lasten voor den mingegoeden burgerstand nimmer der schatkist tot *voor-* maar altijd tot *nadeel* moeten gedijen. Ook begreep Z. E., dat het het gouvernement niet te doen was om de in hunne betaling nalatige belastingschuldigen geheel te ruïneren, maar wel door zachte en echter voldoende dwangmiddelen tot hun pligt te brengen, en dat het voordeel, hetwelk voor het land uit eene kostbare vervolging vloeit een onzedelijk en laakbaar voordeel is. Zoo lang Z. E. dus aan het hoofd onzer provincie stond, waakte deze verstandige en voorzigtige staatsman niet alleen voor het belang der minvermogende contribuabelen, maar zorgde hij ook voor het afweren dezer bezwaren.

Doch naauwelijks behaagde het Z. M. dezen bekwamen man tot hoogere functiën te roepen, of het oogenblik der weder-invoering van zegel- en registratie-regten op de invordering der directe belastingen was daar, en menig welwillende, maar door tegenspoed gedwarsboomde, burger ziet zich, om *één* of *twee* *verval*de gedeelten, die hij verschuldigd is, en tot welker voldoening hij gedwongen wordt, [illegible] van ongehoorde kosten, op den *vollen aanslag genomen*, veroordeeld.

En wat kan nu de ontvanger, bij zulke maatregelen, ter verzachting van het lot zijner comptabelen en tot den geregelden gang zijner administrative werkzaamheden aanwenden? Voldoet hij niet aan den eisch der bewuste kennisgeving, dan wordt hij door den ontvanger der registratie aangesproken, wien het toch altijd hoogst moeijelijk valt te voldoen. Hij ziet zich derhalve tusschen twee heete vuren geplaatst, daar hij bij zijne administratie weinig hulp meer kan bekomen (dewijl men deze gewigtige zaak moede schijnt te worden) en zich zoodoende vaak in de grootste verlegenheid bevindt, waartoe te besluiten. Aan de eene zijde wordt hij door zijne mingegoede comptabelen onaangenaam bejegend en (durfde hij aan de roepstem van inschikkelijkheid gehoor geven) door hen bijna tot het afwijken van de bewuste kennisgeving overgehaald, daar hij het niet van zich kan verkrijgen, menige van zijne zoo goed gezinde stadgenoooten te helpen uitputten en dat wel ten koste der belangen van 's rijks schatkist; aan de andere zijde staat een dreigende ontvanger der registratie gereed, om hem of zijne onderhoorige ambtenaren, met de inning namens hem belast, in de grootste onaangenaamheden te wikkelen, als men ééne letter van de wet afwijkt, (nog meestal oude Fransche, waarin sommigen eene eer stellen mede te mogen schermen.) Van hier dan ook de verschillende houding, die de heeren ontvangers te *Amsterdam*, bij deze noodlottige toedragt van zaken, aannemen; en van hier ook, dat wij niet ongepast geoordeeld hebben, door middel uwer Courant, een en ander aan het licht te brengen, wetende, dat dit geschrift der [illegible] gaan, en vastelijk vertrouwende, dat Hoogstdezelve, zoo wij hopen, spoedig, de meestgepaste middelen zal daarstellen ter vernietiging van een der drukkendste stelsels.

Amsterdam, den 16den November 1828.

Z.

Aan de Redactie.

Ik heb heden nacht eenen bijzonderen droom gehad, dien ik de vrijheid zal nemen u te vertellen. — APOLLO, (niet die in *Rotterdam* is overleden) maar de zoon van JUPITER en LATONA, is mij in hoogen persoonlijken persoon verschenen hij had een pak papieren onder den arm, en keek gansch niet vriendelijk. — Niets was natuurlijker dan dat ik hem, die mij anders wel eens pleeg toe te lachen, naar de reden van die knorrige luim vroeg. — «Och,» zeide hij, «wat zal ik u zeggen, jongelief! ik ben boos, regt boos, en dat komt van die vervl....... lorren,» en meteen schudde hij de papieren, als of hij zijnen moed op die lijdelijke instrumenten wilde koelen. — «Wel, APOLLO,» zeide ik, «hoe kunnen papieren kinderen u zoo verstoord maken, gij zijt immers boven alle kritiek lang verheven geweest.» «Wat,» hernam hij, «is thans boven kritiek verheven? Worden niet de achtingswaardigste en bekwaamste mannen dagelijks in hunne eer en fatsoen aangetast? En wie doen zulks? Baardelooze knapen, die, de plak naauwelijks ontloopen, zich reeds voor kunstregters opwerpen; zij brengen mijn geheele rijk in de war. Voormaals werd ik geroemd als een God des vredes; toen werden, door de [illegible] bengels onrust, en [illegible], met scherpe tanden, de achtingswaardigste en braafste onder mijne kinderen, niet in de kleeren, maar in het gemoed; en zij zouden per slot van rekening, nog de wereld wel willen doen gelooven, dat zij onmiddelijke afgezanten van mij, den God der dichtkunst, zijn. — Wel, als ik er op nadenk wordt ik razend, me reputatie zal er bij lijden.» — Hier kon hij van drift niet verder spreken, en of ik hem zocht te sussen en te bedaren, door te zeggen: *laat de rekels keffen, noch uwe kunst, noch uwe verdienstelijke kinderen zijn er een greintje minder om*, 't was al vruchteloos, en eer ik nog den tijd had, om hem naar de gezondheid zijner familie te vragen, was hij verdweenen. Door de drift, waarmede hij was vertrokken, had hij een der papieren, die hij onder den arm had, laten vallen, en dit was de *Argus*, No. 13.

Handel, mijnheer de Redacteur, met dien droom, zoo als gij zult goedvinden; doch hij heeft mijn besluit bepaald; ik zal den *Argus* op den voet volgen, en mij als kampioen opwerpen, voor mijne aangerande, en nog aan te randen, landgenooten; durft hij het *anathema* uitspreken over al

wat niet van hem en zijne consorten of vrienden afkomstig is; verdienstelijke mannen het stilzwijgen opleggen, op straffe van door hem aan de kaak te worden gesteld; hij die de eerste fakkel in het hout wierp, drage de schuld van den brand; — hij heeft den oorlog begonnen, voortaan zal het tusschen ons *guerre ouverte* zijn.

20 November 1828. Uw bestendige lezer,

U.

De Vriend van X. Y. Z.

Uittreksel uit de Adversaria van U.

In den *Argus* No. 13, vindt men eene quasi-recensie van den Nederlandschen Muzen-Almanak voor 1828, onder den titel van *klagt*, en onder het motto *o Je!* — Het doel van dit gewawel is zoo kennelijk, en ontsproot uit zulk een vuile bron, dat wij hopen, dat de verdienstelijke redacteurs, die evenzeer boven den lof als boven den blaam van W. en de zijnen verheven is, zich daar niet aan zal storen. — Het publiek zal, wat belangstelligen ook pogen, daarom zijden, de Nederlandsche dichtkunde tot eer verstrekkenden *Muzen-Almanak*, nimmer aan den *Belgischen Muzen-Almanak* opofferen.

— Men zegt dat de ondernemers van den *Argus* correspondenten hebben aangesteld op alle vischmarkten van *Europa*, om *scheldwoorden* te verzamelen, omdat hun voorraad, waarmede zij wat kwistig hebben omgesprongen, begint te dunnen: buitendien kan ieder, die een *dozijn nieuwe* inlevert, een aflaatbrief bekomen, waarbij hem verzekerd wordt, dat *Argus*, wat hij ook moge uitgeven, zulks nimmer zal laken of hem personeel aanranden. Het hoofdkantoor van inzending is te *Londen* gevestigd, bij een *Rotterdamsch frauduleus bankroetier*, die zich met de vertaling in het Nederduitsch heeft belast.

— In den *Argus* No. 13, bladz. 104, kan men zien, dat X. Y. Z. in de Arnhemsche Courant van den 4den dezer, *Argus* geducht op zijn zeer heeft getast. Als de *Argus* zich verdedigen wil, dan moet hij iemand anders dan den heer B..... daartoe verzoeken; zijn compagnon, de schrijver van het Nieskruid, is veel beter geschikt voor een advokaat van kwade zaken.

IETS OVER HET OMSLAGTIGE IN ADMINISTRATIEN.

De heer FIÉVÉE brengt, in een zijner laatste werken, het volgende voorbeeld bij, betrekkelijk den gewonen loop der zaken in *Frankrijk*: Een landman wenscht een klein stukje lands, dat niemand toebehoort en onbebouwd ligt, in eigendom te verkrijgen om daarop een hutje te zetten. Ter vervulling dier begeerte wordt vereischt: 1o. Dat de boer zijn verzoek schriftelijk bij den maire indiene; 2o. dat de maire aan den onder-prefect schrijve om van den prefect de toestemming te erlangen den municipalen raad bijeen te roepen; 3o. dat de prefect antwoorde en deze toestemming verleene; 4o. dat de municipale raad bijeenkome en deskundigen benoeme om het bewuste plekje gronds te taxeren; 5o. Dat die taxatie plaats grijpe en daarvan een proces-verbaal worde opgemaakt; 6o. dat daarvan kennis gegeven worde aan den municipalen raad en deze een besluit neme, hetwelk naar den onder-prefekt wordt opgezonden, die het weder naar den prefekt expedieert; 7o. dat de prefect het verzoek met de bijlagen en berigten naar den minister van binnenlandsche zaken opzende; 8o. dat deze de genoemde stukken den Koning voorlegge; 9o. dat de Koning de woorden; *renvoyé au conseil d'état, section de l'intérieur* onderteekene; 10o. dat de voorzitter dezer afdeeling eenen rapporteur benoeme; 11o. dat deze rapporteur de zaak aan de afdeeling voordrage en de goedkeuring er behoorlijk in neme; 12o. dat de zaak op het *tableau de l'ordre du jour* van den staatsraad geplaatst, in overweging genomen en aan het secretariaat van den staatsraad verzonden worde; dat het secretariaat de zaak weder aan den genoemden minister, deze haar aan den prefect, de prefect haar weder aan den onder-prefect en deze haar eindelijk aan den maire in handen geve, om den verzoeker ten laatste te berigten, dat zijne begeerte is ingewilligd. Gebeurt het echter, onverhoeds, dat er eene akte ontbreekt of niet op zegel geschreven is, dan wordt alles weder opgezonden en moet langs denzelfden weg weer terug komen. En tot wat einde, vraagt de heer FIÉVÉE, dient nu al die omslag en beweging? om eene toestemming te bekomen, die den Staat jaarlijks 35 centimes rijker maakt. — Tot een pendant diene de volgende mededeeling van den graaf DE LABORDE: — Ik werd, zegt hij, in het jaar X der republiek (1802) tot maire van *Mereville* (*Seine en Oise*), een vlek van 1500 inwoners, aangesteld. Eene mijner eerste zorgen was, om de noodige reparatien aan de kerk te laten doen, die, gedurende de revolutie, zeer vervallen was, omdat de schade vroeger nog gering zijnde, men geen 200 fr. ter harer verbetering had willen besteden. Alle materialen lagen er intusschen voor gereed, zonder dat er gebruik van gemaakt werd. Ik verzocht verlof om de ... hout te mogen verkoopen. Daarmee verliepen twee jaren, en toen ik eindelijk de gewenschte toestemming bekwam, was het hout ... gemeente, een verzoekschrift in, ... te mogen herstellen, waartoe nu eene som ... gevorderd werd, welke, betaling echter van leveranciers ... binnen vier jaren, zou kunnen plaats hebben. Ik zond dit, met de noodige zorgvuldigheid ontworpen, plan, door de municipaliteit en de voornaamste inwoners onderteekend, naar den sous-prefect. In den loop van een jaar geraakte het eindelijk, over *Etampes* en *Versailles*, in handen van den minister van binnenlandsche zaken, die het aan den raad van architecture verzond, waar het nog een rond jaar bleef liggen, en door wien het vervolgens, om niets beduidende redenen, als, bij voorbeeld: dat de bouwstoffen en het dagloon te hoog waren aangeslagen, tweemaal aan de municipaliteit werd terug gezonden. Eindelijk werd het verzoek goedgekeurd, echter met dien verstande, dat er geene vrijwillige bekostiging mogt plaats grijpen; zulk eene ... , ... men, zou op de inkomsten van den staat nadeelige gevolgen ... hebben. Het gouvernement verlangde, dat men aan hetzelve ... eigendommen der gemeente-goederen, het octrooi en dergelijke ... Deze inkomsten waren naauwelijks toereikend voor het ... eenige publieke gebouwen en het bestraten van het vlek. ... te *Mereville* eene schoone wandelplaats met zware ... Hoe hard het den bewoners ook viel dit ... , werd er eenmaal besloten om al die boomen om te hakken. Eer dit voorstel echter in handen van het bestuur van bosschen en wegen kwam, verliep er weer een jaar. Dit bestuur zond vervolgens eenen deskundigen om de boomen op te nemen en daarvan berigt in te leveren, welk berigt eindelijk door den minister van financiën aan dien van binnenlandsche zaken behandigd werd, die, ten slotte, bevel gaf om de boomen te hakken en te verkoopen. Dit gebeurde. Daar echter de opbrengst van dezen verkoop slechts het vierde gedeelte der bouw-kosten beliep en het gouvernement het middel nog niet had aangewezen, om het ontbrekende te suppleren, moest die verkoopsprijs; ter somma van 10,000 fr., provisioneel in de amortisatie-kas gestort worden, waarin dezelve, door de verspilling van BUONAPARTE, in 1813, met zoo veel andere fondsen, is versmolten. *Vier en twintig jaar lang* heeft de gemeente van *Mereville* alle hare krachten aangewend ter herstelling van derzelver Godshuis. Nog heden ten dage is het in denzelfden vervallen toestand; terwijl de *Merevillers* bovendien van eene wandelplaats beroofd zijn, die het sieraad hunner gemeente uitmaakte. Zóo gaat het met omslagtige administratiën niet slechts in *Frankrijk* maar ook elders. Moge men derhalve, waar zulks plaats vindt, tot inzage komen, dat alles, wat de gemeente betreft, ook in de gemeente (of ten minste in het arrondissement) worde afgehandeld en niet eenige mijlen ver van daar, waar men veeltijds met lokale of personeele omstandigheden minder bekend is.

VERSTAND. — GELD.

Deze twee kunnen te regt beschouwd worden als twee groote magten, waarvan het niet zoo gemakkelijk valt, als het in den eersten opslag schijnt, te bepalen, wie van beiden de magtigste is; met andere woorden, wie het meeste door het noodlot bevoordeeld is, de rijke man zonder verstand, of de verstandige man zonder geld.

Men kan, zegt de een, door middel van het verstand, geld, ja zelfs schatten vergaderen. En men moet bekennen, dat hiervan voorbeelden in menigte voorhanden zijn. Ja maar, zal een ander u te gemoet voeren, wat heeft men verstand noodig als men rijk is? Die rijk is, is alles!

Wie heeft gelijk? — Wie heeft ongelijk?

Met het geld kan men zich, wel is waar, vele genoegens van het leven verschaffen, welke dengenen, die daarvan beroofd is, ontzegd zijn; maar met het verstand kunnen wij ons zelven troost tegen dat gemis aanbieden: door middel van hetzelve kunnen wij balsem in de wond gieten.

Aan den anderen kant is het niet minder waar, dat de man zonder verstand, in één opzigt, een groot voorregt heeft boven den man zonder geld; de eerste, namelijk, is van zijne kwaal onbewust, dit is zelfs, even als bij teeringachtige menschen, het karakteristieke van zijne kwaal: de laatste daarentegen voelt zijn gebrek elk oogenblik, en mogt hij het vergeten, ieder is bereid hem daaraan te herinneren.

N. N., de grootste botterik van de gansche stad, maar daarentegen boven mate met zoogenaamde tijdelijke goederen bedeeld, waant zich zelve een man van verstand en vernuft; hij twijfelt er zelfs geen oogenblik aan, en de reden waarom is juist in zijne domheid gelegen; hij is dom genoeg om zich verstandig te gelooven. Zijn buurman daarentegen heeft veel verstand, vernuft en geest, maar is dood arm; ofschoon goed dichter, schiet zijne dichterlijke phantasie te kort, om zich zelven slechts voor éénen dag rijk te gelooven; zijne verbeeldingskracht, hoe groot anders bij de dichters, is hiertoe niet in staat. — Het Fransche spreekwoord: *l'Esprit qu'on veut avoir, gâte celui qu'on a*, is ook veelmalen op het geld toepasselijk.

Wanneer men te veel van zijn verstand vergt, dan ziet men niet zelden, dat de uitkomst geenszins aan de verwachting beantwoordt, en wanneer men met het doel, om zijne fortuin te verdubbelen, zijn geheele vermogen op het spel zet, eindigt men veeltijds met alles te verliezen. Maar hier doet zich een groot onderscheid, ten voordeele van het verstand, op. Woekert er mede zoo veel gij wilt, ja tot verkwisting toe, het kapitaal blijft gij altoos behouden.

Ofschoon wij, wel is waar, tegenwoordig tot eenen zeer hoogen trap van beschaving zijn opgeklommen, ja de geheele staat der burgerlijke zamenleving ons dagelijks doet zien, dat het verstand een deel zijner regten mist, en het dus niet altoos waarheid is, dat het genoeg is rijk te zijn, om alles kunnen en te mogen doen; zoo geloof ik des niet te min, geenszins van onregtvaardigheid tegen onze eeuw beschuldigd te worden, wanneer ik durf beweren, dat men, in de zoogenaamde groote wereld, (welke, in het voorbijgaan gezegd, veeltijds een' zeer oneigenlijken naam draagt) eerder zal dulden, ja zelfs soms met eer en aanzien zal overladen een rijk man, geheel ontbloot van verstand, dan wel een verstandig man ontbloot van geld. — Wat is nu de slotsom van al het boven aangehaalde? Mijns inziens het volgende:

Geld en verstand verkeeren bijna altijd in eene onderlinge onafhankelijkheid van elkanderen, en behoorden dus, wel verre van in tweespalt, steeds in vollen vrede en eensgezindheid te leven. Gelukkig! driewerf gelukkig! die beiden vereenigt. Ten halve, niet meer dan ten halve gelukkig, die slechts één van beiden heeft. Ongelukkig! driewerf ongelukkig! die noch het een noch het andere bezit.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 23sten November 376 werd VALENTIANUS *de Jonge*, na den dood zijns vaders, op zijn tiende jaar door de soldaten tot Romeinsch Keizer verkozen nevens zijn broeder GRATIANUS, die reeds door zijn vader te *Amiens* tot die waardigheid was verheven.

Den 23sten dito 1673 ontruimden de *Franschen Utrecht*; gelijk zulks, eenige dagen vroeger, te *Woerden* had plaats gehad; schoon deze laatste stad hun eene schatting van 15 à 16 duizend gulden en de eerste beloofd, van 450,000 te zullen betalen, had moeten geven, tot nakoming van welke verbindtenis STOUPA zich inmiddels van eenige der voornaamste burgers had verzekerd.

Den 24sten dito 1704 gaf *Landau* zich aan de bondgenooten over.

Den 25sten dito 1308 werd LODEWYK VIIde, graaf van *Lutzenburg*, tot Keizer verkozen.

Den 25sten dito 1712 zag de onsterfelijke abt en oprigter van het instituut voor doof-stommen te *Parijs*, C. M. DE L'EPÉE, het eerste levenslicht.

Den 25sten dito 1813 ging de vesting *Modlin* aan de Russen over.

De Commissie, ter voorziening in de belangen der Wed. *J. Nijs* en *J. Mulder*, welke door de geweldige hoos, die op den 12. September ll. hunne woning, hun korenmolen verloren, heeft ontvangen uit Amsterdam van *P. B.* in specie *f* 12, van het genootschap U. B. W. in specie *f* 6; uit 's Bosch van *H. P.* een coupon No. 10909 *f* 22.50, uit Vlissingen van *S.* en *M.* twee coupons No. 862 en No. 12133 *f* 6.18½.

De Commissie betuigt de edele gevers voor deze bijdragen haren opregten dank, terwijl zij, om den herbouw eens molens op goede gronden te kunnen aanvangen, gemelde ongelukkigen, welke in *één* oogenblik alle middelen van tijdelijk bestaan, en hunne dierbaarste betrekkingen jammerlijk verloren, der weldadigheid nogmaals met vol vertrouwen aanbeveelt.

Kampen, den 22. November 1828.

De kommissie voornoemd,
W. LEENDERTZ.
N. S. HOEK.
J. VAN WIJK, Rzn.
F. H. GALLÉ.

ARNHEM, den 25sten November.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 24 Nov. 0 El 7 Palm 5 Duim; gewassen 0 D., gevallen 0 D.
Den 25 dito 0 El 8 Palm 0 Duim; gewassen 5 D., gevallen 0 D.

Heden morgen beviel voorspoedig van eenen welgeschapen zoon de Hoog Welgeboren Vrouwe *BARONESSE VAN NISPEN* geboren *HOEVEL van ZWANENBORG*.

ZEVENAAR, den 19den November 1828.

§ † † BURGEMEESTER en ASSESSOREN der GEMEENTE *GENT* noodigen bij dezen alle Eigenaars van GRAVEN in de Kerken dier Gemeente, welke eene gelijke GRAFRUIMTE op de nieuw aan te leggene ALGEMEENE BEGRAAFPLAATS verlangen, om zich daartoe, met overlegging hunner bewijzen van Eigendommen, schriftelijk en vrachtvrij aan het voormelde Bestuur dezer Gemeente voor den 20sten December 1828 te adresseren.

Gent, den 20sten November 1828.

De Burgemeester voornoemd,
C. H. PHAFF.

† † † De post van VELDWACHTER, in de Gemeente *Valburg*, vacerende, worden bij deze alle diegenen, welke daartoe genegen zijn, (liefst gepensioneerde Militairen) uitgenoodigd, om zich met behoorlijke bewijzen voor den 15den December aanstaande, des Dingsdags, Donderdags of Zaturdags in Persoon bij Burgemeester en Assessoren in het Gemeente-Huis te vervoegen, en wel des voormiddags van 9 tot 12 uren.

Valburg, den 24sten November 1828.

De Burgemeester der Gemeente *Valburg*,
L. MULDER.

† † † Volgens een Exploict door *LAMMERT LAMMERS*, Deurwaarder bij de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te *Arnhem*, op den 22sten November 1828, gedaan, heeft de Heer Mr. *JAN JACOB van HASSELT*, Secretaris der Stad *Arnhem*, wonende aldaar, aan den Heer Officier bij gezegde Regtbank en aan *J. W. van WYHE*, Commies te Paard, wonende te *Zevenaar*, kwartier *Arnhem*, als toeziende Voogd over des na te melden Verkoopers minderjarige kinderen, doen beteekenen de acte van depôt, van zijnentwege gedaan door den Ondergeteekenden, op den 17den te voren, ten Griffie van dezelfde Regtbank, van eene behoorlijk gecollationeerde kopij van een Proces-Verbaal van voorloopige en definitive adjudicatie, opgemaakt op den 21sten Augustus en den 10den September bevorens door Mr. *JACOB NYHOFF* en Mr. *GERARD van ECK*, Openbare Notarissen, residerende te *Arnhem*, op den 11den September daarop gevolgd van Acte van Command, opgemaakt voor gezegden Notaris Mr. *JACOB NYHOFF*, waarbij *JOHAN FRIEDRICH WREDE*, Logementhouder te *Arnhem*, Weduwenaar van *ELISABETH van WYHE*, aan voorzegden Heer en Mr. *J. J. van HASSELT* heeft verkocht voor eene somma van *f* 8180, behalven de lasten, bij de Conditien van verkoop bepaald: Een HUIS en ERVE, *het Hôtel van Brunswijk* genaamd, staande binnen de Stad *Arnhem*, in de Paauwstraat, wijk C No. 195, met daaraangelegene TUIN en STALLING, uitkomende op de Koornmarkt: — zijnde het voormelde depôt gedaan, ten einde voormeld perceel van de legale Hipotheken, waarmede hetzelve zoude mogen bezwaard zijn, te zuiveren, terwijl de Heer Requirant wijders den Heer Officier voormeld heeft doen aanzeggen, dat, voor zoo verre dergelijke Hipotheken mogten bestaan, die denzelven niet bekend zijn, en waarvoor geene inschrijving genomen is, bij de voormelde Acte in den vorm bij art. 683 van het Wetboek van Burgerlijke Regtspleging bepaald, doet bekend maken, en waartoe deze Advertentie is dienende.

Hetgeen Certificeert,
VISSCHER BOURICIUS,
Procureur.

§ § § De Notaris Mr. *J. NYHOFF* zal op Vrijdag den 28sten dezer, des middags ten 12 ure, bij *J. P. FLORUSSEN*, op de Steenstraat, te *Arnhem*, publiek verkoopen: 20 op reforme gestelde PAARDEN, behoorende tot de Afdeeling Kurassiers No. 1, en zullen voorts op Zaturdag den 29sten daaraanvolgende, ter zelver uur, aan het Koffijhuis *'s Hertogenbosch* bij *BOSMAN*, te *Zutphen*, door een daartoe bevoegden ambtenaar, mede publiek worden verkocht: 24 dito PAARDEN, van dezelfde Afdeeling, zijnde allen nog zeer goede Trek- en Werkpaarden.

§ § § De Notaris Mr. *J. NYHOFF*, te *Arnhem*, zal op den 3den December 1828, 's morgens ten tien ure, op de Kerkenkamer in de Groote Kerk te *Arnhem*, publiek aan de meestbiedende verpachten: negen perceelen BOUW- en WEIDELAND, gelegen in het *Arnhemsche* en *Velper Broek* en op de *Stads Waarden*. Breeder bij biljetten.

† † † Op Dingsdag den 16den December aanstaande, zal des voormiddags om 9 uren, te *'s Heerenberg* publiek, voor den tijd van zeven jaren, ingaande op den 1sten Januarij 1829, worden VERHUURD: de aldaar staande geheel nieuw gebouwde STEENEN WINDMOLEN.

Informatien geven alle *Donderdagen* voormiddags, de *Administrateur* en *Rentmeester* van den *Huize Berg* aldaar.

† † † Op Woensdag den 3den December 1828, des middags ten 12 ure, zal, ten huize van den Kastelein *L. MARKEL*, te *Wageningen*, door de aldaar residerende Notarissen, Mr. *H. B. VAN DAALEN* en *D. BEEK*, publiek worden verkocht:

Een extra goed BILLARD, voorzien van een ONDER- en een best BOVENLAKEN, met deszelfs TOEBEHOOREN.

† § † De Eigenaren zijn voornemens op Woensdag den 3den December 1828, bij inzaat en op Woensdag den 17den daaraanvolgende bij toeslag, telkens des namiddags om drie uren, ten huize van *W. J. van ENTER*, te *Twello*, te verkoopen: een ERVE en GOED, bestaande in een HUIS waarin vijf KAMERS; waarvan twee zeer ruim en een vrolijk uitzigt hebbende. Voorts twee KEUKENS, KELDER en verdere GEMAKKEN, wijders een TUIN, waarbij eene SCHUUR tot berging van Rijtuigen en andere benoodigdheden, en waarin een Stal voor twee Paarden.

Alles staande en gelegen in het dorp *Twello*, Provincie *Gelderland*, op den afstand van drie kwart uur van *Deventer*.

Nadere informatien zijn te bekomen bij den Notaris Mr. *P. F. EVERTS*, te *Twello*.

§ § § Eene JUFFROUW van fatsoenlijken Huize, van de Protestantsche Godsdienst, die van haar gedrag de beste Getuigenissen kan geven, en in 2 zeer voorname huizen reeds in zoodanige betrekking is geweest, doch om sterfgevallen die heeft moeten verlaten, wenschte gaarne als JUFFROUW van GEZELSCHAP geplaatst te worden. — Nader onderrigt, onder lett. H., ter Boek- en Courant-Drukkerij van *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

† † † Die te *Zutphen*, of op den weg van daar naar *Spankeren*, een GOUDEN KNIPJE met een Bruin Beursje, waarin een Gouden Vingerhoed, benevens eenig Geld gevonden heeft, en hetzelve aan den Drukker dezer terug bezorgt, zal het geld, dat daarin is, met eene premie van twee Dukaten daarenboven, tot belooning hebben.

§ † § In de Boekaffaire van *H. C. A. Thieme*, te *Zutphen*, wordt, als BOEKHOUDER en tot het verrigten van ander KANTOORWERK, gevraagd een PERSOON van middelbare jaren, de Protestantsche godsdienst, goede zeden en goed gedrag, die deswege, als ook aangaande zijne bekwaamheden, de meest voldoende Getuigenissen kan geven, die, daarenboven eene goede hand schrift, vlug in het rekenen is, [illegible] met de Hollandsche, Fransche en Hoogduitsche Talen. [illegible] iemand, die reeds eenige jaren in het vak van den Boekhandel is werkzaam geweest. — In persoon of met gefrankeerde brieven vervoege men zich onmiddelijk aan bovengemeld adres.

§ § § Een PERSOON van middelbare jaren, zijne moedersprake benevens de Fransche en Hoogduitsche Talen magtig zijnde en niet onervaren in het Boekhouden, biedt zich aan als Reizende voor een of ander Huis van Negotie, onverschillig in welke Provincie of in welk vak, tegen de retributie van een matig Salaris of wel eene pCts. gewijsde belooning van den eventuelen verkoop. — Zijne vroegere ondervindingen in dusdanige werkzaamheden stellen hem in staat, om aan de daartoe benoodigde vereischten geheel en al te kunnen voldoen, terwijl hij zich voorts wegens [illegible] de bewijzen van zijn moreel gedrag naar genoegen te zullen kunnen staven. Adres onder Letter D bij *C. A. THIEME*, Boekdrukker te *Arnhem*.

§ § § Sedert den aanvang van de maand Julij dezes jaars, is zwervende een PERSOON, wiens Signalement het volgende is: wel gemaakt en van eene middelbare rijzige gestalte, oud 36 jaren, aangezigt langwerpig, klein, gezond doch eerder bleek dan roodvallig, hoofdhaar bruin, voorhoofd groot, oogen blaauw, neus welgemaakt, mond matig, dragende een fraaije bruinen baard, waarop hij zeer zindelijk is; deze Persoon, welken niet wel bij zijn verstand is, zonderlinge manieren heeft en veelal de stomme speelt, was, ten tijde van het vertrek uit het huis zijner Moeder, gekleed in een donker groen lakensche rok, een ligte lange broek, een witte of ligte vilten hoed, dragende een gouden ring met een plaatje aan den vinger, eene bril met zilver gemonteerd, en een klein stokje in de hand, rookt gaarne een sigaar. — Hij, die in staat is eenige opgave betreffende dezen afwezigen Persoon, te doen, wordt ten vriendelijkste verzocht, [illegible] schriftelijk berigt te geven aan *P. S. W.* [illegible] rijkelijk beloond worden.

† † † MODES.

Mme. Veuve LYBART *a l'honneur d'annoncer son arrivée en cette ville avec un très bel assortiment de MODES et NOUVEAUTÉS; elle est déballée chez Mons.* KERKHOFF, *et ne restera que peu de jours.*

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.

Bepaling der afvaart, gedurende de maand November 1828.

Van *Nijmegen* naar *Keulen*:
Elken Zondag en Woensdag, des morgens ten 6 ure.

Van *Keulen* naar *Nijmegen*:
Elken Zaturdag en Woensdag, des morgens ten 5 ure.

Van *Rotterdam* naar *Nijmegen*: § Van *Nijmegen* naar *Rotterdam*:
Nov. 25, Dingsdag 's morg. 5 ure | Nov. 27, Donderdag 's morg. 6 ure.
Nov. 29, Zaturdag 's morg. 7 ure | Nov. 30, Zondag 's morg. 7½ ure.

Alle dagen varen de Stoombooten tusschen *Rotterdam* en *Antwerpen* vice versa, zoo als bij biljetten is bekend gemaakt.

Men kan informatien bekomen bij de Agenten van voornoemde *Maatschappij*, de Heeren *VAALMAN* en *TRIEBELS*, te *Nijmegen*.

*** Bij DE GEBROEDERS VAN CLEEF, Boekverkoopers in *'s Gravenhage* en te *Amsterdam*, alsmede bij hunne gewone correspondenten, is thans te bekomen: de TWEEDE, VERBETERDE en AANMERKELIJK VERMEERDERDE UITGAVE van P. WEILAND, P. AGRON en G. N. LANDRÉ, *nieuw* HANDWOORDENBOEK *der* NEDERDUITSCHE *en* FRANSCHE TALEN, twee Deelen, in klein Octavo, te zamen ruim 2100 bladzijden, ingenaaid *f* 7-00 en in nette, stevige, HALVE FRANSCHE BANDEN, *f* 8-50. — Het gunstig debiet, hetwelk de eerste [illegible] dienen.

*** Bij *J. NOMAN*, Boekhandelaar te *Zalt-Bommel*, is heden van de pers gekomen en alom verzonden:

I. J. F. BUSER, *beknopte handleiding tot de kennis der* ROMEINSCHE OUDHEDEN, ten dienste der *Nederlandsche Jeugd*. Naar het Hoogduitsch van P. F. A. NITSCH, gr. 8vo. à *f* 1-50.

II. KLEINE LIEDEREN en GEDICHTEN, voor Kinderen, door een Kindervriend, *met fraaije gekleurde plaatjes*, in een net gecartonneerd bandje, à 70 Centen.

Dit laatste stukje is uitmuntend geschikt voor *St. Nicolaas-* en *Nieuw Jaars-Geschenkjes*.

Bovengenoemde is mede eigenaar geworden van het Copij-regt van:

III. J. C. PALIER, *Leerredenen over den Heidelbergschen Catechismus*, uitgegeven door J. F. MARTINET, 2 deelen gr. 8vo. *waarvan nog eenige Exemplaren te bekomen zijn tot den verminderden prijs van f* 2-90 (in plaats van *f* 6).

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.